

עין משפט
נר מצוה

כר א מיי פ"ג מהל' מירות הלכה י:
כה ב מיי פ"א מהל' נדרים הלכה יג קמנ לאין רמנ:

כו ג מיי שס סגנ שס טוש"ע יו"ד סי' רד

כז ד מיי שס הלכה י:
כח ה ו מיי פ"א מהל' נצורות הלכה ד קמנ עשין ר"א טוש"ע יו"ד סי' טו סעף א':

כט ז מיי פ"ג מהל' נדרים הל' כג טור ש"ע יו"ד סי' נג סעף ו:
ל ח מיי פ"ג מהלכות מירות הלכה י':

תורה אור השלם

1. איש בי ידר נדר לך או השבע שבקעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו בכל היצא מפיו יעשה:
במדרב ל ג
2. כל הבכור אשר יולד בבקרך ויבצאך הִבֵּר תקדיש לך אלהיך לא תעבד בכבד שורך ולא תגז בבור צאנך:

דברים טו יט

3. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לגדר נדר נזיר להזיר לך:

במדרב ו ב
4. כי הִנֵּה הָרָה וְיִלְדֶת בן ומוֹרְהָ לא יִגְדֶּהָ על ראשוֹ בִּנְזִיר אֲלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן וְהָיָא יָחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:

שופטים יג ה
5. ויאמר שמעון בלחז החמור חמור ומתרימים בלחז החמור הביחרי אלף איש:
שופטים טו טז
6. ותצלה עליו רוח ה' ויִרְדּוּ אִשְׁקֹלָיו וְחַן מִדָּם שִׁלְשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת הַחֵיצוֹת וַיִּתֵּן הַחֵיצוֹת לַמַּגִּיד הַחֲדָדָה וַיִּתֵּר אַחֶר לַמַּגִּיד בֵּית אֲבִיהָ:

שופטים יד יט

7. וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֵּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל הַמֶּלֶךְ אֱלֹכָה נָא וְאַשְׁלֵם אֶת נְדָרַי אֲשֶׁר נִדְרַתִּי לָךְ בַּחֲבוּדָי:
שמואל ב לו ז
8. ויגללוּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּדְּהוּ מִקֵּץ יָמָיו לַיָּמִים אֲשֶׁר יִגְלַח בִּי כְּשֶׁר יִגְלִי וְגִלְחוּ וַיִּשְׁקֹךְ אֶת שַׁעַר רֹאשׁוֹ מֵאֲתִים שְׁקָלָם בְּאָבֶן הַמֶּלֶךְ:

שמואל ב יד כו

פי' הרא"ש

הרי עלי כבכור. אם אמר הרי עלי ככר זה כבכור ר' יעקב אומר. ס"ד ולא כפי' שיתפס בדבר הנדור. אלא איפי' התפס בדבר האסור כגון בכור שקדושתו מרחם אסור: מאי לאו ר' יהודה ס"ל כו' יעקב דשמשון נמי לא נדר בניור אלא עיפ' המלאך הוי נזיר: לא דכוי"ע כפי' דבר הנדור שאני גבי בכור הכתיב לו'. ומבינינ מניה בכור דהוי כעין דבר הנדור דדמי לקדישם. וכן ר' יהודה נמי מרבי' לה' דכתיב גבי נזיר שמשון דדמי לשאר נזירים א"צ דר' יהודה סבר דשמשון קבל עליו נזירות כשהניע הכלל שותיו יב כן כוזה לו המלאך. איש מנחם הדור

כדאמרי' האיש מזיר את בנו בניור: שכן מתפסין בגדר (נזיר) דאפי"פ שבאין חובה מ"מ צריך להקדישן: מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא דמתוך שרב' עליו ימי נזירותו מתחרט וקרבנותיו קרובין להיות חולין בעוזה: מלאך הוא דקאמר אבל מנח לא הדירו: אליימא (ומכתוב) בלחז החמור הכיתו אלף איש. ג"ל דמהאי קרא לא מייתי מדי דבאותה שעת באו עליו פלשתים והוצרך לעמוד על נפשו: ודילמא גרויי גרי בהו. כלומר וכן בוק החץ והרגם הוורק חץ: (ב) ודילמא גוססים שוינהו ואפי' למ"ד פ' ג' מינן נזירי אסור ליגע בגוסס. הכא לאו גוססים ממש אלא סמוכים לגוססים. ונ"ל לחלק בין גוסס בידי שמים לגוסס בידי אדם: ואשלם את נדרי אשר נדרתי וגו' היינו קרבנות נזירותיו. ויליף ימים ימים מבתי עיר חומה דכתיב התם ימים תהיה גאולתו:

ד:

קרבן הוא דל"א מייתי'. פירוש נזיר שמשון אצל מירות חיל

עליה כלומר לענין שאסור לטמאות למתים לכתמילה:
של"א מצינו בשמשון שיצא נזירות מפיו. כלומר לא מר צמיר אלא מצטן אמו היה נדור צמיר ממילא ואנן צעינן שידור

צדצר הנדור כמו הריני כזה שנדר צמיר כדדרש' (נדרים דף דה.) כי ידור נדר עד שידור צדצר הנדור:
הר"י ע"י בבכור. פי' ככר זה כככור:
ל"א דב"ע. ג' כלומר א' כ"ע אי אמר כעולה ושלמים הוי דצר הנדור אצל ככור קדוש מרחם אמו רצי יהודה סבר לה כרצי יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור ואס אמר הריני כשמשון הוי נזיר אפי"ג צמיר שמשון לאו נדור הוה אלא קדוש מצטן אמו כככור:
ל"א דב"ע צעינן דצר הנדור בעלמא לצניי נזירות ושאני הכא דכתיב לה'.

כי ידור נדר לה' לרצות את הככור כלומר שהוא לה' ממילא אפילו נהכין? הוי נדור:
לרברות את החטאת ואשם. דסד"א עולה ושלמים הצאים נדבה הוי דצר הנדור אצל כחטאת ואשם הצאים כחוצה לא מיקרי דצר הנדור קמ"ל לה' דמרצי כל מיני דהוי לה':
שבמצוה לקדש. פירוש ככור? **תקדיש** ולומר מוקדש ככורה אפי"פ דקדיש מרחם: **מ"י** לא קדוש. הלכך לאו דצר הנדור הוה כיון דליתו אלא מזהב בעלמא:
ג"ב נזיר גמי הכתיב לה'. וכי היכי דמרצי ר' יעקב צכור מלה' ה"נ נרבה נזיר שמשון מלה' דכתי' צמיר:
ל"א אכלתי אשם נזירות. כזל שאר אשמות היה אוכל אצל אשם נזיר היה קסה צעיניו לאוכלו לפי שאינו צא אלא צמיר שנטמא וכיון שנטמא ה' דואב פן מתחרט על נדרו שהימים הראשונים נופלין ומציא חולין בעוזה:
ע"יך הכתוב **אומר להזיר** לה'. כלומר שמחילת נדרו לגמרי לש"ש ולא היה דואב שיתחרט אפי"פ שנטמא אצל שאר אשמות סתמא נזדרי' צעת כרה או על עבירה צדיקן כוי להטער ולכפר על עונם וכשמחריצים הימים עליהם ממה שגמרו צדעתן קרוצ להיות מזהב על הראשונות:
שמשון לאו נדור הוה. פירוש

לא נדור נזיר הוה: והא כתיב כי נזיר אלהים יהיה כו'. וקס"ד שהמלאך היה אומר לאצוי שזינרנו לכשילד כדאמרי' לקמן (דף כח:). האש מדיר בנו צמיר: **התם** מלאך הוא דקאמר ליה. כנצוזה ולא ילא מירות לא מפי אצוי ולא מפי שמשון:

גרויי גרי. לשון חלים כלומר מרחוק וזרק צהס והרגס:

דילמא גוססין שווינהו. לאו אסור גוססים כי נזיר אסור ליגע לגוסס אלא כלומר קרוצ לגוססין:
אל"א גמר'. פירוש דגמרי' דקטליניהו ממש והדר שלוחי שלחין ואפי' למאן דלאר דלאר (יבמות סא). קצרי עוצרי כושיס אינן מטמאין צאהל כנמנע מיהא מטמאין:
ונזיר עולם היבא בתיב. כלומר שמוטר להקל ומייתי מאכשלוס שהיה מיקל למר כדלאת ליה ולמר כדלאת ליה:

את נדרי אשר נדרתי. וסתם נדר משמע ליה מירות ועוד אחר

כל כנויי נזירות

מני אי רצי יהודה הא אמר דמוטר לכתמילה. לטימא ומתני' קטני אס נטמא צדיעבד אצל לכתמילה לא:
סנה נמי גבי נזיר שמשון אס א'. וה"ה נמי (ב) לכתמילה מוטר:
הרי עלי. ככר זו כככור:
רצי יעקב אומר. דלא צעינן שיהא איסורו צדצר הינדר כגון (ט)חטאת צוושלמים

(י) דהא כתיב איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות את הככור:
לרצות חטאם ואשם. דכי אמר ככר זה עלי כחטאת וכאשם אסור:
מרצה אני חטאם ואשם שכן מתפסין כנדר. שאינו מציא חטאת ואשם עד שיהא מחויב להן ויאמר וכו' לחטאתי ולאשמי:
שאין (ד)מתפסיו את **ככור כנדר**. (ה)נדור ועומד מרחם הוה אצל גבי נזיר צעינן צין לר' יעקב צין לר' יוסי צעינן דצר הנדור וכי אמר הריני נזיר שמשון לא אמר וולא כלום:
גבי נזיר ו נמי. צין לר' יעקב צין לרצי יוסי אלאי צעינן דצר הנדור הא כתיב ביה לה' להזיר (ו) לא אכלתי (אשם) נזירות מעולם. משוס ההוא טעמא דאמרי' לעילס דכשהן (ט)מיטמאין ורצין עליהן ימי טומאה הוה מתחרטין ומוציאין חולין לעוזה:
ופתו. ומער עלי יצרי והציאני לידי הרהור:
לשאוב מים מן (ז)הגיע גרסי'. שכן הוה לשון המשנה(ח) ופי' מן המעיין:
עליך אמר הכסוב איש כי יפלא לנדור נדר נזיר להזיר לה'. דמשמע שנודר לשם שמים:
ושמשון לאו נזיר (י)הוה והא כסינ כי נזיר אלהים (יג). וקא ס"ד דמונח קאלמר להא מילתא דהוה ליה דצר הנדור דאדס מדיר את בנו צמיר(י) מלאך הוה דקאמר. כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הצטן אצל מפי (יג) מנח לא ילא:
דילמא גרדויי גרד להו. מחמת חמך כהן כהן אכל הוה גופיה לא נגע כהו:
ויך ויקח כסינ. דמשמע ויך והדר ויקח:
גוססין שוינהו. וצהדי וסדור גוססין אשלמיניהו ולא איטמי כהו:
ונזיר עולם היבא כסינ. שמיקל כמעד ומציא שלש כהמות:
ה"ג דסינא רצי **אומר אכשלוס נזיר עולם היה שנאמר ויהי מקץ ארבעים שנה** (ט). ומגלה היה אכשלוס לשנים עשר חדש (ט)דצקן הוה ליה כוזב וצצליר מהכי לא ה"ל כוזב דכליש גבורתו (שופטים ח) אצל שאר פזימרי עולם מגלה א' לל' יוס (יג)דהוי ליה כהכי כוזב:
ויליף

קטליגין. ויך ויקח כתיב ודילמא גוססין שוינן אלא גמרא גמירי לה ונזיר עולם היבא כתיב דתניא (י)רבי אומר ה"אבשלוס נזיר עולם היה שנאמר (י)יהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלוס אל המלך אלהב נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלה אחד לשנים עשר חדש שנא' (י)יהי מקץ ימים לימים ויליף

הוא היה מגלה אלא מימיס לימים (ט)משמע שהכניד עליו שערו מכלל דנזירות נדר:
אין

דכל דצר שהוא אסור לגבזה הוה מתפסין נמי כנדר. אפי"פ שהוא אסור בלא נדר, כגון ככור (שם יג). מנין כו' שמוצוה עליו להקדישו. לשם ככור ואף על פי שהוא קדוש ממליו (שורבין כס). לא אכלתי אשם נזיר טמא. דמזי שמוטמא מציא אשם ואחר כך מונה ימי מירות אחר ומאזומו אשם לא אכל (נדרים ט). שבא אלי מן הדרום. שבל להקריב קטן מירותו ולגלה שערו (שם). ופחו יצירי עלי. ממוך שראיתי כמים זרמי כל כך נלה ומנבגר עלי יצרי וביקש להציאני לידי מעשים רעים לטורדני מן העולם (שם). אמרתי לו. כך אמר כעלמו (שם). עליך הכתוב אומר איש כי יפלא וגו'. דהיינו לה' לשם שמים (שם).

פרק ראשון נזיר

מני אי רצי יהודה הא אמר דמוטר לכתמילה. לטימא ומתני' קטני אס נטמא צדיעבד אצל לכתמילה לא:
סנה נמי גבי נזיר שמשון אס א'. וה"ה נמי (ב) לכתמילה מוטר:
הרי עלי. ככר זו כככור:
רצי יעקב אומר. דלא צעינן שיהא איסורו צדצר הינדר כגון (ט)חטאת צוושלמים (י) דהא כתיב איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות את הככור:
לרצות חטאם ואשם. דכי אמר ככר זה עלי כחטאת וכאשם אסור:
מרצה אני חטאם ואשם שכן מתפסין כנדר. שאינו מציא חטאת ואשם עד שיהא מחויב להן ויאמר וכו' לחטאתי ולאשמי:
שאין (ד)מתפסיו את **ככור כנדר**. (ה)נדור ועומד מרחם הוה אצל גבי נזיר צעינן צין לר' יעקב צין לר' יוסי צעינן דצר הנדור וכי אמר הריני נזיר שמשון לא אמר וולא כלום:
גבי נזיר ו נמי. צין לר' יעקב צין לרצי יוסי אלאי צעינן דצר הנדור הא כתיב ביה לה' להזיר (ו) לא אכלתי (אשם) נזירות מעולם. משוס ההוא טעמא דאמרי' לעילס דכשהן (ט)מיטמאין ורצין עליהן ימי טומאה הוה מתחרטין ומוציאין חולין לעוזה:
ופתו. ומער עלי יצרי והציאני לידי הרהור:
לשאוב מים מן (ז)הגיע גרסי'. שכן הוה לשון המשנה(ח) ופי' מן המעיין:
עליך אמר הכסוב איש כי יפלא לנדור נדר נזיר להזיר לה'. דמשמע שנודר לשם שמים:
ושמשון לאו נזיר (י)הוה והא כסינ כי נזיר אלהים (יג). וקא ס"ד דמונח קאלמר להא מילתא דהוה ליה דצר הנדור דאדס מדיר את בנו צמיר(י) מלאך הוה דקאמר. כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הצטן אצל מפי (יג) מנח לא ילא:
דילמא גרדויי גרד להו. מחמת חמך כהן כהן אכל הוה גופיה לא נגע כהו:
ויך ויקח כסינ. דמשמע ויך והדר ויקח:
גוססין שוינהו. וצהדי וסדור גוססין אשלמיניהו ולא איטמי כהו:
ונזיר עולם היבא כסינ. שמיקל כמעד ומציא שלש כהמות:
ה"ג דסינא רצי **אומר אכשלוס נזיר עולם היה שנאמר ויהי מקץ ארבעים שנה** (ט). ומגלה היה אכשלוס לשנים עשר חדש (ט)דצקן הוה ליה כוזב וצצליר מהכי לא ה"ל כוזב דכליש גבורתו (שופטים ח) אצל שאר פזימרי עולם מגלה א' לל' יוס (יג)דהוי ליה כהכי כוזב:
ויליף

קטליגין. ויך ויקח כתיב ודילמא גוססין שוינן אלא גמרא גמירי לה ונזיר עולם היבא כתיב דתניא (י)רבי אומר ה"אבשלוס נזיר עולם היה שנאמר (י)יהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלוס אל המלך אלהב נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון ומגלה אחד לשנים עשר חדש שנא' (י)יהי מקץ ימים לימים ויליף

הוא היה מגלה אלא מימיס לימים (ט)משמע שהכניד עליו שערו מכלל דנזירות נדר:
אין

דכל דצר שהוא אסור לגבזה הוה מתפסין נמי כנדר. אפי"פ שהוא אסור בלא נדר, כגון ככור (שם יג). מנין כו' שמוצוה עליו להקדישו. לשם ככור ואף על פי שהוא קדוש ממליו (שורבין כס). לא אכלתי אשם נזיר טמא. דמזי שמוטמא מציא אשם ואחר כך מונה ימי מירות אחר ומאזומו אשם לא אכל (נדרים ט). שבא אלי מן הדרום. שבל להקריב קטן מירותו ולגלה שערו (שם). ופחו יצירי עלי. ממוך שראיתי כמים זרמי כל כך נלה ומנבגר עלי יצרי וביקש להציאני לידי מעשים רעים לטורדני מן העולם (שם). אמרתי לו. כך אמר כעלמו (שם). עליך הכתוב אומר איש כי יפלא וגו'. דהיינו לה' לשם שמים (שם).

מני אי רצי יהודה הא אמר דמוטר לכתמילה. לטימא ומתני' קטני אס נטמא צדיעבד אצל לכתמילה לא:
סנה נמי גבי נזיר שמשון אס א'. וה"ה נמי (ב) לכתמילה מוטר:
הרי עלי. ככר זו כככור:
רצי יעקב אומר. דלא צעינן שיהא איסורו צדצר הינדר כגון (ט)חטאת צוושלמים (י) דהא כתיב איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעקב דלאמר לא צעינן דצר הנדור. הכי נמי כי אמר הריני נזיר שמשון הוי נזיר ואפי"ג דשמשון לא ילא מירות מפיו:
ור"ש. דאומר לא הוי נזיר סבר לה כר' יוסי דלאמר מוטר משוס דלא (ג)התפס אלא צככור דלא הוי דצר הנדור שהרי קדושתו מרחם:
ושאני גבי ככור. דהיינו טעמא דרצי יעקב משוס דכתיב לה' איש כי ידור נדר לה' לרצות דצר האסור כגון (ככור):
רצי יהודה סבר לה כר' יעק